

Śaranagati

BR. 108

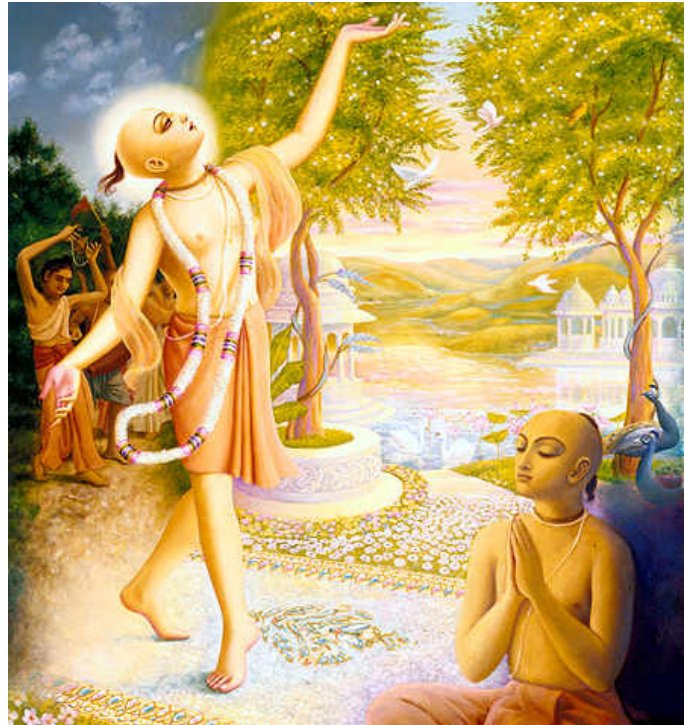
SRAVANA, 18.7.19.

UVJETOVANI ŽIVOT 2. DIO - RIJEŠENJE

ayi nanda-tanūja kiṅkaram
patitaṁ mām viśame bhavāmbudhau
krpayā tava pāda-pankaja-
sthita-dhūli-sadṛśam vicintaya

„Dragi moj Gospodine, Tvoj sam vječni sluga, ali sam na neki način pao u ovaj ocean materijalnog svijeta. Ljubazno me podigni i postavi me kao zrno prašine na Svoja lotosolika stopala.“ (Śrī Caitanya-caritāmṛta, Antya 20.32, Śikṣāṣṭaka, 5. stih)

S najvećom poniznošću, osjećajima jada i bezvrijednosti te misleći o Sebi kao uvjetovanoj duši, Śrī Caitanya Mahāprabhu izražava u ovom stihu nešto duboko povjerljivo. Da bismo to razumjeli, potrebna nam je puna pažnja. To je prastara duhovna tajna. Stih nosi raspoloženje koje predstavlja upravo ulazak u svjesnost Kṛṣṇe. To se zove raspoloženje odvojenosti i možemo ga izraziti ovim riječima: „Gospodine moj, toliko sam daleko od Tebe, toliko sam prekriven. Utapam se u oceanu. Molim Te, pomoz mi!“ Samo vas ovo raspoloženje može odmah dovesti u dodir s Kṛṣṇom. Moramo razumjeti zašto i kako je tome tako.

Kao što je već navedeno u prvom dijelu ovog članka, moramo se pročistiti od nečistoća; pročistiti od onoga što nas prekriva. To znači pročistiti se od lažnog ega i njegovih brojnih slugu. Tek nakon što su slojevi uklonjeni, duša može osjetiti svoju prirodenu potrebu da bude s Kṛṣṇom. Śrīla Prabhupāda ju je jednom nazvao *Potreba za Govindom*. U sanskritu se taj osjećaj naziva *vipralambha*, gdje *vipra* znači "udaljenost", a *alambha* "postići". Drugim riječima, *bhakta* ulazi u ovo raspoloženje i osjećaja: „Kṛṣṇa, Ti si mi jedino potreban. Pripadam Tebi. Ja sam dio Tebe - kao što uho, nos, kosa i udovi pripadaju tijelu kao njegovi sastavni dijelovi. Ja sam dio Tebe; pripadam Tebi! Nije prirodno biti odvojen od Tebe! Mrtav sam ako sam odsječen od Tebe. Očajnički se trebam ponovno povezati s Tobom.“ Izvana, *bhakta* se osjeća daleko od Kṛṣṇe: „Ovdje sam na ovom svijetu, a Ti si tako daleko, negdje drugdje“, ali ovo raspoloženje privlači Kṛṣṇu da bez odgađanja dođe u naša srca. Prema tome, *vipralambha* možemo definirati kao osjećaj 'vanjske odsutnosti i unutarnje prisutnosti Kṛṣṇe'.

Materijalni odnosi s ljudima i objektima ne djeluju na ovaj način, tj. dok razmišljamo o gubitku ili razdvajanju postajemo sve žalosniji i jadniji. Ponekad među prijateljima osjećamo: „O moj Bože, rekao sam takvu glupost i sada se moj prijatelj osjeća tako povrijeđeno, oh ...“ i dok razmišljamo o tome i prodiremo dublje u bol, odvajanje između nas se povećava. Zbog materijalnih stvari mogli bismo jadikovati:

„Oh, tako sam siromašan. Imam kuću koja se raspada. Krov je nepopravljiv, nemam novaca i neću dobiti novac. Velik sam gubitnik...“ Dakle, ulazite u spiralu negativnih emocija.

Kao predavač, često kad govorim o poniznosti – koja leži u srži raspoloženja *vipralambhe* – čitam izraze na licima svoje publike: „Oh, toliko sam o tome već čuo. To mi daje osjećaj manje vrijednosti. Nemoj me podsjećati na moje palo stanje. Moram stabilizirati svoje samopouzdanje!“ Dragi moji *bhakte*, molim vas, shvatite – osjećaj da ste pali i ponizni u odnosu na *Kṛṣṇu* potpuno se razlikuje od kompleksa materijalne inferiornosti i boli koju smo si sami nanijeli. To je nešto vrlo duboko. To je buđenje duhovne istine. Zapravo, ako uđete u duhovno raspoloženje, vaše povjerenje u život postaje stabilizirano jer ste prepoznali stvarnu situaciju. Viđenje stvarnosti uvijek donosi jasnoću i bezbrižnost. Um nam postaje utemeljen u raspoloženju dobrote, a odatle dolaze sve dobre stvari. *Bhakti Tirtha Mahārāja* to je jako lijepo oblikovao: „Poniznost ne znači misliti loše o sebi – to znači

manje misliti o sebi.“

Prema tome, jako mi je važno iznijeti ovu tajnu u prvi plan željene pozornosti vašeg mekog srca: kad pomislite na *Kṛṣṇu* s osjećajem „Oh, tako sam daleko od Tebe“, tajanstveno i paradoksalno – tada ste s *Kṛṣṇom*! To je tajna u svjesnosti *Kṛṣṇe*.

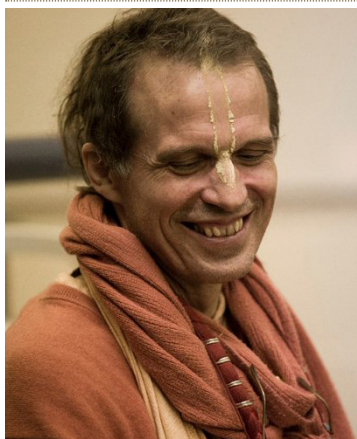
Razmislite o situaciji u vašem životu u kojoj ste stvarno trebali *Kṛṣṇinu* pomoć i toga ste postali svjesni. Dopustite mi da naglasim: ne tražite situaciju u kojoj ste jednostavno patili, nego vrijeme kada ste se okrenuli *Kṛṣṇi* znajući i osjećajući „*Kṛṣṇa*, ovo je previše teško za mene, ovo je previše teško.“ Kako je On odgovorio? Je li postojao odgovor? Ako je moguće, podijelite svoje razmišljanje iskreno s prijateljem ili pitajte druge o njihovim iskustvima u takvim situacijama.

☪ Predavanje *Śacīnandane Swamija*, 11. svibnja 2019., New Vrndavana, SAD

ŚRĪLA PRABHUPĀDA – SLIJEDEĆI GOSVĀMĪJE

Gosvāmiji, su se u svojoj zreloj fazi, dok su živjeli u *Vṛndāvani*, molili na ovaj način: *he rādhe! vraja-devike! ca lalite! he nanda-suno! kutaḥ* – „Gdje si, *Rādhārāṇī*, gdje si? Gdje su Tvoje prijateljice? Gdje si, *Nanda-suno*, sine *Nande Mahārāje*, *Kṛṣṇa*? Gdje ste svi?“ Tražili su ih. Nikada nisu rekli: „Vidio sam *Kṛṣṇu* kako pleše s *gopījama*. Sinoć sam *Ih* vidio.“ To je *sahaḍija*... to nije zrela *bhakta*. Sve shvaćaju vrlo jeftino – *Kṛṣṇa* je vrlo jeftin, *Rādhārāṇī* je vrlo jeftina – kao da *Ih* mogu vidjeti svake večeri. Ne. Gosvāmiji nas ne uče tako. Oni traže. Dakle, moramo slijediti stope Gosvāmija: kako tražiti *Kṛṣṇu* i *Rādhārāṇī*, u *Vṛndāvani*, ili u svome srcu. To je proces *bhajane Caitanye Mahāprabhua*: osjećaj odvojenosti, *vipralambha-sevā*.

☪ Predavanje *Śrīla Prabhupāde*, 29. kolovoza 1971., London, Engleska

☪ ŚACĪNANDANA SWAMI

seminari & događanja:

5. srpnja Exit Fest, Novi Sad, Srbija

6.-13. srpnja Ljetni kamp, Srbija

21.-24. kolovoza Janmāṣṭamī, Goloka Dhama, Njemačka

24.-25. kolovoza Xperience Festival, Bad Meinberg, Njemačka

više na: www.sacinandanaswami.com